

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/101/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122200598
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3122200598.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov – matky: B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., t.č. na adrese E. F. G., H. F. XXX/X, XXX XX I., a otca: A. A., nar. XX.XX.XXXX, prechodne bytom J. XXX, D., o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6P/35/2022-85 zo dňa 9. marca 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6P/35/2022-85 zo dňa 9. marca 2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. PB-6P/35/2022-111 zo dňa 27. júla 2023 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením okresný súd návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení poukázal na návrh otca, ktorý sa domáhal zníženia výživovacej povinnosti naposledy určenej rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k.31P/148/2018-44 zo dňa 3.10.2019 na sumu 100 Eur. Otec uviedol, že nemá žiaden príjem, je bez pracovného pomeru, vo finančnej tiesni, pričom nie je evidovaný na úrade práce z rodinných dôvodov. Neskôr oznámil, že od 9.2.2022 sa zamestnal na skúšobnú dobu a je ochotný platiť výživné tak, ako určí súd. Žiadal, aby súd zohľadnil, že s terajšou manželkou žijú len z jeho príjmu, pričom jeho príjem je nízky, zaplatí nájom a zvyšok minú na živobytie. Následne oznámil, že je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce. Spoločná dávka s manželkou predstavuje 166 Eur a z toho platí výživné 20 Eur, keďže viac nemôže. Manželka platí exekútora sumou 20 Eur, je epileptička a dochádza k lekárovi do vzdialeného mesta. Ďalej uviedol, že nie z vlastnej viny nevykonáva aktívne práce. Prácu si hľadá, ale je to náročné, nemá financie na cestu.

2. Matka s návrhom nesúhlasila. Uviedla, že sa nachádza v zariadení núdzového bývania, o maloletého sa stará od narodenia sama. Maloletý má zdravotné problémy, je evidovaný v psychiatrickej ambulancii v Trenčíne, navštevujú pľúcnu ambulanciu a tiež má problémy s obličkami, bol aj na liečení v Smokovci. Otec maloletému neprispieva na lieky, nezaujíma sa o neho. Jej jediný príjem je rodičovský príspevok 280 Eur a prídavky na dve deti. Platí si bývanie 140 Eur v zariadení sociálnych služieb, má náklady na stravovanie, lieky, ošatenie pre maloletého. Starší syn je zverený do náhradnej osobnej starostlivosti jej matky, ktorej prispieva na jeho výživu sumou 50,- Eur. Na živobytie jej zostáva 40 Eur. Maloletý nastupuje od septembra do predškolskej triedy, v súvislosti s čím narastú náklady na škôlku, stravu, ošatenie.

3. Okresný súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že výživné bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/148/2018 zo dňa 3.10.2019, ktorým bola schválená dohoda medzi rodičmi, v ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého A. sumou 100 Eur mesačne. V tom čase bola matka na rodičovskej dovolenke s príjmom vo forme rodičovského príspevku vo výške 225 Eur a poberala rodinné prídavky na jedno dieťa. Starší syn K. bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti jej matky. S maloletým A. navštevovala alergologickú, pľúcnu, nefrologickú ambulanciu. Otec maloletého pracoval ako robotník pod agentúrou Manubia Košice s príjmom 620 Eur netto mesačne. Žil na ubytovni v L., za ktorú platil 100 Eur mesačne. V súčasnosti je matka naďalej na materskej dovolenke s príjmom vo forme materskej vo výške 330,- Eur. Jej náklady na bývanie predstavujú 150 Eur. Poberá rodinné prídavky na tri deti vo výške 180 Eur. Dňa XX. X. XXXX sa jej narodila maloletá I. a dňa XX. X. XXXX maloletá K.. Otec maloletého je ženatý. Žije v spoločnej domácnosti s manželkou a jej dcérou z predošlého vzťahu. Jeho výdavky predstavujú náklady na bývanie 50 Eur, ošatenie 30 Eur, hygienu 10 Eur a stravu 100 Eur mesačne. Je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce. Nepoberá žiadne dávky ani podporu v nezamestnanosti. Manželka poberá sociálne dávky vo výške 142 Eur mesačne. Mal. A. je vo veku 4 rokov a navštevuje materskú školu. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov zo dňa 10.1.2023 vyplýva, že v súčasnosti eviduje 2 voľné pracovné ponuky pre otca so stredným odborným vzdelaním v pozícii montážny pracovník (operátor) káblových zväzkov so mzdou 3,713 Eur/hod. a omietkar so mzdou 780 Eur/mes.

4. Okresný súd uviedol, že zákon pre zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom vyžaduje zmenu pomerov účastníkov konania závažnejšieho charakteru, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase posledného určenia vyživovacej povinnosti (R 3/1967). Je nepochybné, že na strane otca došlo k zmene pomerov, keď v čase pôvodnej úpravy bol otec zamestnaný s príjmom 620 Eur netto mesačne a v súčasnosti je nezamestnaný, čo je právne významná skutočnosť odôvodňujúca možnú zmenu skoršej úpravy výživného. Pri posúdení dôvodnosti návrhu otca na zníženie výživného nemožno vychádzať izolovane len z tejto skutočnosti bez posúdenia všetkých ostatných relevantných okolností, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného za zohľadnenia schopností, možností a majetkových pomerov povinného a odôvodnených potrieb oprávnených. Okresný súd nespochybnil, že sa otec momentálne dostal do nepriaznivej situácie, avšak treba skúmať dôvody, pre ktoré táto nepriaznivá situácia u otca nastala. Otec pri výsluchu prezentoval, že u posledného zamestnávateľa ukončil pracovný pomer výpoveďou z dôvodu, že nebol spokojný s príjmom (506 Eur netto). Zo správy posledného zamestnávateľa otca - spoločnosti PERSONEL EFEKT, s.r.o. zo dňa 21.9.2022 však vyplýva, že pracovný pomer bol s otcom ukončený v skúšobnej dobe z dôvodu nerešpektovania pravidiel, ignorovania pokynov nadriadeného a pre porušovanie pracovného poriadku. Rovnako bol s otcom ukončený pracovný pomer aj u predchádzajúceho zamestnávateľa v spoločnosti EDYMAX Personal Management, a.s. z dôvodu jeho absencií, ako to vyplýva zo správy zo dňa 5.1.2023. Z uvedeného vyplýva, že otec sa dostal do nepriaznivej sociálnej situácie nie z objektívnych, ale z subjektívnych dôvodov. Ani argument otca, že ukončil pracovný pomer u posledného zamestnávateľa z dôvodu, že nebol spokojný s dosahovaným príjmom, by neobstál za situácie, že otec je teraz bez akéhokoľvek príjmu. Sám sa teda zbavil majetkového prospechu zo zamestnania, vlastným zavinením v dôsledku porušovania pracovnej disciplíny a tak sa ocitol v situácii, v ktorej prišiel o možnosť dosahovať výživnému zodpovedajúci príjem. Táto skutočnosť však nemôže byť na ujmu maloletému dieťaťu. Narodením detí rodič berie na seba zodpovednosť starať sa o ich primeranú výživu, a to až do času, kým nie sú schopné samostatne sa živiť. Je teda potrebné rátať s tým, že deti rastú a postupom času sú náklady na ich výživu, výchovu, vzdelanie a záujmy prirodzene vyššie. Je na rodičoch, aby za každých okolností dokázali tieto záväzky voči deťom plniť. Pri uplatnení princípu tzv. potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencialných príjmov, to znamená z príjmov, ktoré povinný (potencionalne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce bez ohľadu na to, že o tento príjem v dôsledku svojho nezodpovedného správania prišiel.

5. Preto okresný súd za situácie, že je otec zdravý, v produktívnom veku a vzhľadom na jeho vzdelanie, pracovné skúsenosti je preukázateľne schopný dosahovať príjem, vychádzal z predpokladaného príjmu, ktorý by mohol dosahovať, ak by riadne pracoval, t.j. z príjmu minimálne 780 Eur brutto/cca 625 Eur netto. Jedná sa o príjem porovnateľný s príjmom, ktorý dosahoval v čase pôvodnej úpravy a pri ktorom bol otec schopný si plniť vyživovaciu povinnosť vo výške 100 Eur. Navyiac, od poslednej úpravy došlo na strane otca k zníženiu výdavkov na bývanie, keď pôvodne platil sumu 100 Eur mesačne a v súčasnosti

platí 50 Eur. Okresný súd vzal do úvahy tiež skutočnosť, že otec sa o dieťa nezaujíma, žiadnym spôsobom sa o neho nestará, nenavštevuje ho, nekupuje mu darčeky, neplní si riadne vyživovaciu povinnosť. Celá starostlivosť o dieťa je na matke. Na strane matky došlo k zásadnej zmene pomerov v tom zmysle, že jej pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti k mal. I., nar. XX.X.XXXX, a mal. K., nar. XX.X.XXXX. Matka je tak ako v čase poslednej úpravy na rodičovskej dovolenke, resp. materskej dovolenke s príjmom len vo forme materskej a prídavkov na deti. Maloletý A. je starší o 3 roky, vyspelejší, s čím sú nepochybne spojené zvýšené náklady na jeho starostlivosť - stravovanie, ošatenie a pod. Naďalej navštevuje materskú školu, pričom tak ako v čase poslednej úpravy má matka zvýšené výdavky súvisiace s jeho zdravotným stavom - návštevou odborných ambulancií (pľúcnej, nefrologickej).

6. Vzhľadom na uvedené mal okresný súd za to, že pôvodne stanovené výživné zodpovedá jednak odôvodneným potrebám maloletého ako aj možnostiam a schopnostiam otca. Ak by návrhu otca vyhovel a určil nižšie než pôvodne stanovené výživné, nedôvodne by bola znášaním vyživovacej povinnosti v plnom rozsahu zaťažaná matka napriek tomu, že táto si ju riadne plní (či už finančne alebo osobnou starostlivosťou o dieťa). Okresný súd neprihliadal len na aktuálne reálne dosahovaný príjem otca, ale podľa princípu potenciality príjmu otca vychádzal zo schopností a možností otca, o ktoré sa otec v dôsledku svojho nezodpovedného správania pripravil. Otec síce tvrdil, že si aktívne hľadá zamestnanie, avšak túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal. So znížením výživného nesúhlasil ani kolízny opatrovník, ktorý mal za to, že zníženie výživného by v danom prípade bolo v rozpore so záujmom maloletého. Za danej situácie okresný súd návrh otca na zníženie výživného vyhodnotil ako nedôvodný, a tento v celom rozsahu zamietol. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 52 CMP.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote podaním zo dňa 24.03.2023 odvolanie otec. Uviedol, že má platiť výživné na syna vo výške 100 Eur, avšak je v hmotnej núdzi a okresný súd mu výživné neznižil. Matka sa sťažuje, že nemá z čoho žiť, ale chodí po dovolenkách. Otec so svojou manželkou ledva vyžijú, sú spoločne posudzovaní na úrade práce a ich sociálna dávka je 220 Eur, z čoho majú výdavky na bývanie, na lieky a liečbu. Manželkina dcéra je epileptička a musí sa o ňu starať, pretože manželka rovnako ochorela. Obidvaja sú bezdomovci a dočasne im poskytla domov manželkina matka. Keď si našiel prácu, tak bol problém s dochádzkou, pretože chodil 7 km pešo do druhého mesta, kde čakal firemný autobus. Prácu prerušil z dôvodu, že manželka ochorela, a preto je väčšinou s jej dcérou. Matka sa stále sťahuje a žije s priateľom. Keď sa o malého zaujímal telefonicky, tak mu povedala, že sa s ním má rozprávať cez facebook, čo urobil, ale manželka mu ho neukázala. Okresný súd rozhodol, že si má nájsť prácu a naďalej platiť 100 Eur, pričom ho nezaujímal, že má chorú manželku aj jej dcéru. Z úradu práce žiadne ponuky práce nedostal. Nevie, z čoho má platiť 100 Eur, keďže takú dávku nepoberá. K ponuke práce uviedol, že je len vyučený a nemá strednú školu. Keď sa bol hlásiť na úrade práce, tak mu nič neponúkli. Nevlastní žiadny majetok a jeho príjem nie je taký vysoký, ako má matka. Preto žiadal zrušiť rozhodnutie okresného súdu. Na pojednávanie sa nedostavil z finančných dôvodov a nemal sa ako obhajovať. Uviedol, že pokiaľ vie, tak je zákon, že ak je nezamestnaný, tak má platiť 30% zo životného minima.

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že sa prikláňa k rozsudku okresného súdu a trvá na vyjadrení, ktoré prezentoval na súdnom pojednávaní.

9. Otec v písomnom vyjadrení zo dňa 04.05.2023 opätovne poukázal na to, ako žijú s manželkou a že má rovnako výdavky spojené s rodinou. Nemôže platiť 100 Eur mesačne, keďže je v hmotnej núdzi. V tejto veci sa obrátil aj na Najvyšší súd SR a na prezidentku a bude to riešiť cez televíziu. Obdobnú argumentáciu zopakoval otec tiež v písomnom podaní zo dňa 06.05.2023, ktoré adresoval Najvyššiemu súdu SR. V ďalšom písomnom vyjadrení zo dňa 14.08.2023 poukazoval na skutočnosť, že matka mení bydlisko a aby si rozmyslela, kde bude žiť, aby nebehal po viacerých súdoch.

10. Matka sa k podanému odvolaniu otca písomne nevyjadrila.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP) potvrdil rozsudok okresného súdu, keďže dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych

ustanovení zákona o rodine, v odôvodnení sa vysporiadal s podstatnými okolnosťami prejednávaneho prípadu a s jeho závermi sa odvolací súd cez úpravu v ust. § 387 ods. 1, 2 CSP stotožnil.

12. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v jeho písomnom vyhotovení, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005 nie je pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí okresného súdu.

13. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že odvolanie otca nemožno vyhodnotiť ako dôvodné. Otec svoje odvolacie dôvody skoncentroval do námietky, že je občanom v hmotnej núdzi, je nezamestnaný a vzhľadom na ťažkosti s dochádzaním do práce a na povinnosť starať sa o dcéru svojej manželky, ktorá je rovnako ako manželka chorá, sa nemôže zamestnať. Odvolacie dôvody uplatnené otcom sa tak v rozhodujúcej časti prekrývajú s dôvodmi, na základe ktorých otec podaným návrhom žiadal znížiť svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletému A.. Krajský súd k týmto dôvodom v celom rozsahu odkazuje na vecne správne závery okresného súdu, s ktorými sa krajský súd ako súd odvolací stotožnil. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd sa dôsledne zaoberal pomermi na strane matky, pomermi na strane otca a vyhodnotil tiež skutočnosť, že maloletý A. je oproti pôvodnému rozhodnutiu starší a vyspelejší, s čím sú nepochybne spojené zvýšené výdavky na starostlivosť o neho. Okresný súd vykonal dokazovanie, z ktorého možno uzavrieť, že predchádzajúce pracovné pomery otec ukončil z dôvodov na svojej strane, keď pracovný pomer v spoločnosti PERSONEL EFEKT, s.r.o. bol ukončený v skúšobnej dobe z dôvodu nerešpektovania pravidiel a ignorovania pokynov nadriadeného a ďalší pracovný pomer v spoločnosti EDYMAX bol ukončený z dôvodu jeho absencií. Možno preto konštatovať, že otec sa výlučne zo subjektívnych dôvodov na svojej strane zbavil možnosti dosahovať príjem, z ktorého by mohol pokrývať jednak potreby svojej rodiny a rovnako tak potreby maloletého A. vo forme primeraného výživného.

14. V podanom odvolaní otec argumentoval tým, že mal problém s dochádzaním do zamestnania a že vzhľadom na chorobu svojej manželky a jej dcéry nemôže pracovať, pretože sa musí o dcéru manželky starať. Vo vzťahu k týmto odvolacím námietkam otca považuje krajský súd za potrebné uviesť, že sa nejedná o skutočnosti, ktoré by otca zbavovali možnosti zamestnať sa a tým si zaobstarat' príjem, z ktorého by mohol výživné pre maloletého A. platiť. Dochádzanie do zamestnania zo vzdialenejších obcí či miest je bežnou realitou pracovného trhu a ani skutočnosť otcom tvrdenej starostlivosti o dcéru jeho manželky nemôže otca zbaviť povinnosti zabezpečiť výživné pre svojho syna. Vo všeobecnosti krajský súd uvádza, že výpomoc so starostlivosťou o dieťa manželky bez ďalšieho nemôže predstavovať ospravedlniteľnú prekážku, ktorá by otcovi bránila zamestnať sa a dosahovať príjem, ktorý zodpovedá jeho zdravotnému stavu a pracovným schopnostiam. Samotný otec pritom ani v podanom odvolaní nespochybnil svoj dobrý zdravotný stav, keď uviedol, že je zdravý a nemožnosť zamestnať sa odôvodňoval výlučne tým, že má problémy s dochádzaním do práce, a tým, že sa stará o manželku a jej dcéru. Zo skutočností zistených okresným súdom ohľadom ukončenia predchádzajúcich pracovných pomerov otcom je pritom podľa názoru krajského súdu namieste konštatovať, že otcove správanie sa na pracovnom trhu nemožno považovať za zodpovedné. Otec si musí uvedomiť, že má vyživovaciu povinnosť a je povinný výživu svojho maloletého syna zabezpečovať. Otec v konaní nepredložil žiadne doklady, ktoré by preukazovali jeho reálnu snahu získať zamestnanie, pričom aj s prihliadnutím na vyššie uvedené nebolo v konaní zistené, že by otec trpel akýmkoľvek zdravotným znevýhodnením, alebo že by na jeho strane boli dané akékoľvek iné okolnosti, ktoré by mu znemožňovali sa zamestnať, resp. by ho na pracovnom trhu znevýhodňovali. Na strane otca tak nemožno konštatovať žiadne objektívne dôvody, ktoré by mu bránili v tom, aby sa zamestnal a dosahoval tak príjem, z ktorého by pokryl odôvodnené potreby svojho maloletého dieťaťa vo výške súdom stanoveného výživného. Neobstojí ani odvolacia námietka otca, že okresný súd vo vzťahu k jeho potencionálnemu príjmu vychádzal z ponuky práce na montážne práce a omietkara so strednou školou, kde otec namietal, že nemá strednú školu, ale je vyučený. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že vo vzťahu k otcovi hodnotil okresný súd ponuku voľných pracovných miest pre osobu so stredným odborným vzdelaním. Stredné odborné

vzdelanie je podľa Národnej klasifikácie vzdelania vypracovanej Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu SR zo dňa 20.01.2018 vzdelaním, ktoré získa žiak úspešným absolvovaním posledného ročníka najmenej trojročného a najviac štvorročného vzdelávacieho programu, ktorý sa ukončuje záverečnou skúškou, a dokladom o získanom stupni vzdelania a o získanej kvalifikácii je výučný list. Ak odporca uviedol v podanom odvolaní, že je vyučený, tak je osobou, ktorá získala stredné odborné vzdelanie a okresný súd tak vychádzal z pracovných ponúk, ktoré zodpovedajú vzdelaniu, ktoré otec získal. Krajský súd je toho názoru, že v okolnostiach posudzovanej veci je preto v plnej miere aplikovateľný inštitút potenciality, ktorý umožňuje vychádzať pri určovaní výšky výživného nie zo skutočne dosahovaného príjmu, ale z príjmu, ktorý by povinná osoba mohla pri štandardne očakávateľnom prístupe k plneniu si zákonnej vyživovacej povinnosti a s ohľadom na svoje danosti – vek, vzdelanie, prax a zdravotný stav, dosiahnuť.

15. Odporca v odvolaní a v podaných vyjadreniach argumentoval tiež tým, že súd mal byť voči nemu zaujatý a podplatený. Vo vzťahu k týmto námietkam je potrebné uviesť, že sa jedná len o všeobecné, ničím nepodložené tvrdenia odporcu, ktoré tak bez ďalšieho nemôžu viesť k záveru o spochybnení vecnej správnosti rozsudku okresného súdu. Neobstojí ani argumentácia otca, že v prípade, ak je nezamestnaný, tak by mal platiť výživné len vo výške 30% zo životného minima. Táto zákonná úprava na prejednávanej veci nedopadá, pretože s ohľadom na schopnosti a možnosti otca je namieste pri určení výšky výživného vychádzať z potenciality jeho príjmu tak, ako to vecne správne ustálil okresný súd.

16. Na základe uvedených zhodnotení pristúpil krajský súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP k potvrdeniu odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý, s tým, že krajský súd v podrobnostiach odkazuje na vecne správne závery okresného súdu.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.